

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 171 din 30.07.2012

Privind: soluționarea contestației formulate de **SA** **SAG** cu sediul social în comuna, județul Teleorman, contestație înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2012.

Prin cererea nr./.....2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman sub nr./.....2012, **SA** **SAG** cu sediul social în comuna, județul Teleorman, a formulat contestație, împotriva Deciziei de impunere nr. FTR/.....2012, sinteza Raportului de inspectie fiscala nr. FTR/.....2012.

Deoarece contestația a fost depusă direct la organul de soluționare, acesta prevalându-se de prevederile pct. 3.1-3.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a transmis contestația organului care a încheiat actul atacat, respectiv AIF Teleorman, solicitandu-i prin Adresa nr./.....2012, să constituie dosarul cauzei, să verifice îndeplinirea condițiilor procedurale și să întocmească referatul motivat cu propunerile de soluționare.

Reprezentantii AIF Teleorman au dat curs acestei solicitari prin Adresa nr./.....2012, careia i-au anexat referatul cu propunerile de soluționare.

Obiectul contestației este format de suma în quantum total de lei reprezentand TVA suplimentar de plata.

Contestația a fost formulată în termenul reglementat de dispozițiile art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

În cauză nu sunt întrunite partial condițiile procedurale obligatorii reglementate de legiuitor la art. 206 alin.(1) lit. c). din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare, in ceea ce priveste prezentarea motivelor de fapt si de drept in sprijinul cererii.

Întrucât celelalte condiții procedurale reglementate de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost îndeplinite, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. SA **SAG** cu sediul social în comuna, județul Teleorman, a formulat contestație, împotriva Deciziei de impunere nr. FTR/.....2012, sinteza

Raportului de inspectie fiscala nr. FTR/.....2012, avand in vedere urmatoarele sustineri:

-prin respectivele acte atacate, s-a constatat de catre organul de control ca nu poate primi suma de lei, suma cu titlu de TVA colectata pentru produsele distribuite in natura membrilor asociati (grau, orz si ulei) in perioada2011 –2012. Temeiul legal invocat de respectivele organe de control l-a constituit in principal prevederile art 126 , 127 , 128 , alin 5 din Legea nr . 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare .

Fata de constatarile organului de control mentioneaza urmatoarele precizari:

-SA SAG a fost infiintata si functioneaza in baza Legii nr. 36/1991 . In asemenea conditii aceasta este o societate agricola, iar membrii acesteia au calitatea de " membrii asociati" ;

Potrivit statutului societatii " pamantul adus in societate spre a fi lucrat in comun constituie si ramane proprietatea privata a fiecarui . asociat"

Rezulta ca terenurile agricole se admit numai in folosinta societatii , titularii acestora pastrandu-si dreptul de proprietate si achitand la bugetul local al Com., in nume personal impozitele pe teren .

Potrivit statutului si hotararilor Consiliului de Administratie al societatii intreaga productie obtinuta dupa scaderea cheltuielilor revine membrilor asociati.

In consecinta , dupa operatiunea de distribuire a produselor respective se face pe baza de borderou si nu pe baza de factura fiscala neavand loc un transfer de proprietate (vanzare) .

In cazul de fata nu are loc o vanzare a produselor agricole de la Societatea Agricola catre membrii asociati, bunurile rezultate din exploatarea acestor terenuri nefiind proprietatea societatii, iar operatiunea respectiva se face cu titlu gratuit, in functie de suprafata de teren adusa in societate, in baza statutului.

Prin urmare, aceasta nu constituie o livrare de bunuri in sensul prevederilor art 126 si nu are loc o operatiune comerciala .

Imprejurarea ca art 125 , alin 5 s-ar asimila unei livrari de bunuri din domeniul agriculturii organizata in baza Legii nr. 36/1991 si este supusa taxarii , nu poate fi primita , relevant fiind continutul raportului juridic stabilit intre parti

Prin interpretarea art 21 , punctual 4 , lit g din Codul Fiscal, rezulta ca predarea produselor agricole catre membrii societatilor agricole , sub forma cotei de participare la beneficiul obtinut in urma folosirii terenului agricol , constituie pentru societate o cheltuiala , iar noua livrare de bunuri supusa TVA.

La art 7 , pct 12 din Codul Fiscal dividendul este definit ca fiind " o distribuire in bani sau in natura, efectuata de o persoana juridica unui participant la persoana juridical, drept consecinta a detinerii unor titluri de participare la acea persoana juridica"

In sensul distinctiei intre partile sociale si terenul adus in folosinta in societate sunt si prevederile statutare , act care a fost pus la dispozitia organului de control, ceea ce duce la concluzia ca produsele repartizate asociatilor care au adus terenul in societate si reprezinta un drept al acestor persoane decurgand din dreptul de proprietate asupra terenului si nu un drept ce decurge din detinerea de parti sociale la societatea agricola .

IN CONCLUZIE , petenta considera ca actele intocmite de organul de control nu au o baza legala in sustinerea continutului acestora si roaga sa se dispuna anulara acestora ca netemeinice si nelegale (revocarea) si emiterea unei decizii in acest sens

Sustine de asemena ca anexeaza alaturat actele de control mentionate mai sus.

II. Din Raportul de inspectie fiscala nr. FTR./.....2012 sintetizat in Decizia de impunere nr. FTR/.....2012, se retin următoarele:

Baza legala: Titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare Titlul VI din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003, OMFP nr. 263/2010 si a avut ca obiectiv modul de inregistrare a TVA deductibila, TVA colectata, de determinare a TVA de rambursat sau de plata.

Perioada supusa inspectiei:2011 –2012.

Agentul economic este inregistrat in scopuri de TVA din data de2008, conform Certificatului de inregistrare in scopuri de TVA seria, nr./.....2007, perioada fiscala este luna calendaristica, conform art. 1561, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si este inregistrat in Registrul Operatorilor Intracomunitari la nr./.....2010.

Procedura de inspectie fiscala utilizata a fost verificarea in totalitate a documentelor justificative si financiarcontabile din perioada2011 –2012.

a) In ceea ce priveste TVA deductibila

Se determina de regula conform prevederilor art. 145 - 147 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si art. 50 - 51 din H.G. nr. 44 / 2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571 /2003 privind Codul fiscal.

In urma inspectiei fiscale s-au constatat urmatoarele:

Pentru perioada verificata, ca urmare a inspectiei fiscale, TVA deductibila a fost diminuata cu suma de lei, pe baza facturii proforme nr./.....2012, in suma totala de lei (din care baza impozabila: lei si TVA: lei) inregistrata eronat de contribuabil in jurnalul de cumparari aferent lunii aprilie 2012.

Se mentioneaza ca au fost incalcate prevederile art. 146, alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571 /2003, privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 46 (1) din H.G. nr. 44/2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571 /2003 privind Codul fiscal.

b) In ceea ce priveste TVA colectata

Se determina de regula in conformitate cu prevederile art. 137 si 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, cu privire la baza de impozitare si cotele de impozitare.

Pentru perioada verificata, ca urmare a inspectiei fiscale, TVA colectata s-a majorat cu suma totala de de lei (anexa nr. 1. 2) rezultata din:

-distribuirea de ulei catre membrii asociati in valoare de lei, in luna decembrie 2011 pentru care contribuabilul nu a colectat TVA in suma de lei.

-distribuirea cantitatii de kg grau catre membrii asociati in valoare de lei, in luna decembrie 2011 pentru care contribuabilul nu a colectat TVA in suma de lei.

-distribuirea cantitatii de kg orz catre membrii asociati in valoare de lei, in luna Decembrie 2011 pentru care contribuabilul nu a colectat TVA in suma de lei.

Se mentioneaza ca au fost incalcate prevederile art. 137, alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu prevederile art. 128, alin. (5) si art. 126, alin. (1) din acelasi act normativ. Totodata, se invoca prevederile art. 127, alin. (1) si (2) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Avand in vedere reglementarile enuntate mai sus, rezulta ca distribuirea de produse agricole, de catre o societate agricola catre membrii sai asociati, reprezinta o

operatiune impozabila, deoarece: constituie o livrare de bunuri efectuata cu plata, conform art. 128, (5) din Legea nr. 571/2003;

- a fost dedusa taxa pe valoare adaugata aferenta materiilor prime si materialelor necesare obtinerii produselor respective (motorina, ingrasaminte chimice, erbicide, insecticide, pesticide, piese de schimb etc.)

- produsele agricole distribuite sunt inregistrate in patrimoniul societatii, fac parte din activele societatii.

- distribuirea este realizata de catre o persoana impozabila (desfasoara activitati agricole)

- locul de livrare a produselor este Romania

In consecinta, se concluzioneaza ca petentul avea obligatia colectarii de TVA pentru produsele distribuite catre membrii sai, respectiva sumei de lei.

In concluzie, in urma controlului, s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA in suma totala de lei (..... +), aferenta unei baze impozabile de lei, pentru care au fost calculate dobanzi de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei, conform anexei nr. 1.2.

III. Organele de revizuire, având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor de inspectie fiscala, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

SA are sediul social in comuna, județul Teleorman si se identifica prin CUI RO

1. In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Cauza supusa solutionarii Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului Teleorman este de a stabili legalitatea masurilor organelor de inspectie fiscala, care au dispus petitionarei colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta produselor acordate membrilor asociati in schimbul subscrierii dreptului de folosinta asupra terenului agricol, in conditiile in care aceasta considera operatiunea in cauza drept neimpozabila.

In fapt, pe perioada supusa verificarii, respectiv2011 –2012, societatea petitionara a acordat membrilor asociati produse rezultate din exploatarea terenului acestora, in schimbul dreptului de folosinta, fara inasa a considera aceasta operatiune impozabila si care sa intre in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata.

Organele de inspectie fiscala, au stabilit ca agentul economic avea obligatia de a colecta taxa pe valoarea adaugata aferenta produselor acordate membrilor asociati, in acest sens calculandu-i o diferenta de TVA in quantum total de lei, mentionandu-se ca au fost incalcate prevederile art. 137 alin.(1) lit. c). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Petitionara nu a fost de acord cu masurile adoptate de organele de inspectie fiscala, formuland contestatie, argumentata in principal prin urmatoarele:

-faptul ca SA SAG a fost infiintata si functioneaza in baza Legii nr. 36/1991 . In asemenea conditii aceasta este o societate agricola, iar membrii acesteia au calitatea de " membrii asociati" , iar potrivit statutului societatii " pamantul adus in

societate spre a fi lucrat in comun constituie si ramane proprietatea privata a fiecarui . asociat"

-mentioneaza ca terenurile agricole se admit numai in folosinta societatii , titularii acestora pastrandu-si dreptul de proprietate si achitand la bugetul local al comunei Troianul , in nume personal impozitele pe teren .

-faptul ca intreaga productie obtinuta dupa scaderea cheltuielilor revine membrilor asociati.

-operatiunea de distribuire a produselor respective se face pe baza de borderou si nu pe baza de factura fiscala neavand loc un transfer de proprietate (vanzare) .

-in cazul de fata nu are loc o vanzare a produselor agricole de la Societatea Agricola catre membrii asociati , bunurile rezultate din exploatarea acestor terenuri nefiind proprietatea societatii , iar operatiunea respectiva se face cu titlu gratuit , in functie de suprafata de teren adusa in societate , in baza statutului .

-prin urmare, considera ca aceasta nu constituie o livrare de bunuri in sensul prevederilor art 126 si nu are loc o operatiune comerciala .

-invoca in sprijinul cererii sale prevederile art 21, punctul 4, lit g din Codul Fiscal, si art 7 , pct 12 din acelasi Cod

Analizand motivatiile expuse de parti, organele de solutionare retin ca temeinice sustinerile organelor de inspectie fiscala.

În drept, in vederea pronunțării unei soluții în speța dedusă judecătii, organul de revizuire reține că sunt aplicabile reglementările legale ce urmează a fi citate, în vigoare la data producerii fenomenului economic:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (MO nr. 927 din 23.12.2003), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 126

Operațiuni impozabile

(1) *Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) *operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;*

b) *locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;*

c) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;*

d) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);*

ART. 127

Persoane impozabile și activitatea economică

(1) *Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.*

ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

[...]

ART. 129

Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

[...]

ART. 134

Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

[...]

ART. 137

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

[...]

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

[...]

Din economia dispozițiilor legale mai sus citate, privind încadrarea operațiunilor în cauză drept impozabile, în raport cu documentele ce constituie dosarul contestației cu privire la susținerile părților, este necesar a se reține că potrivit prevederilor art. 126, alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, sunt operațiuni impozabile în România operațiunile cele care îndeplinesc cumulativ condițiile stipulate la lit. a) – d), așa cum au fost citate anterior.

Operațiunile considerate livrări de bunuri și prestări de servicii sunt stabilite la art. 128 și art. 129 din Codul fiscal.

Iar potrivit art. 127, alin. 2) din Codul fiscal, este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități cu caracter economic ce cuprind activitățile producătorilor, comercianților, sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

În soluția ce urmează a fi luată, este necesar a se lua act de dispozițiile art. 128 alin. (5) din Codul fiscal, așa cum de asemenea este citat, potrivit cu care **orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații – cazul de față** – sau acționarii săi, **constituie livrare de bunuri efectuate cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial**.

În această situație, pentru operațiunile prevăzute la art. 128, alin. (5), baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este necesar a se determina în conformitate cu dispozițiile art. 137, alin. (1), lit. c) din Codul fiscal, constituind prețul de cumpărare al unor bunuri similare ori, în absența acestora, prețul de cost stabilit la data livrării; prevedere legală avută în vedere de organele de inspecție fiscală în momentul stabilirii obligației fiscale în cauză.

În soluția ce urmează a fi dată, organul de revizuire a luat act și de prevederile art. 5 din **Legea 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 97 din 6 mai 1991** -, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cu care:

Societatea agricolă este o societate de tip privat, cu capital variabil și un număr nelimitat și variabil de asociați, având ca obiect exploatarea agricolă a pământului, uneltelor, animalelor și altor mijloace aduse în societate, precum și realizarea de investiții de interes agricol. Exploatarea agricolă poate consta din: organizarea și efectuarea de lucrări agricole și îmbunătățiri funciare, utilizare de mașini și instalații, aprovizionarea, prelucrarea și valorificarea produselor agricole și neagricole și alte asemenea activități.

Precum și de dispozițiile art. 25 al aceluiași act normativ:

Calitatea de **asociat** al unei societăți agricole se dobândește prin subscrierea actului de constituire sau, după constituire, prin semnarea unei declarații.

În declarație trebuie înscrise datele prin care se identifică persoana care o face, firma societății, suprafața de teren agricol adusă, în folosință, animalele, utilajele, precum și alte bunuri, inclusiv creanțele, cu care titularii intră în societate, numărul și valoarea părților sociale ce urmează a fi subscribe, suma pe care o varsă în contul părților subscribe și data declarației.

În acest contest legislativ, opinia organelor de soluționare este aceea că societatea agricolă petiționară desfășoară activități economice în sensul art. 127, alin. (2) din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal, situație în care produsele acordate asociaților în schimbul terenului adus în folosință societății reprezintă operațiune impozabilă, chiar dacă aceasta a considerat acordarea acestor produse o livrare de bunuri fără plată. Potrivit art. 126, alin. (1) coroborat cu art. 127, alin (1) și alin. (2) și cu art. 128, alin. (5) din Codul fiscal, se consideră livrări de bunuri efectuate cu plată, taxa

pe valoarea adăugată fiind dedusă total. Situație în care, pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128, alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată s-a determinat potrivit art. 137, alin. (1), lit. c) din Codul fiscal așa cum a fost citat anterior.

Este de reținut și punctul de vedere similar al Direcției Generale Legislație Cod Fiscal din cadrul MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE transmis prin Adresa nr./.....2011, precum și al Direcției de Legislație în Domeniul T.V.A. din cadrul MFP transmis prin Adresa nr./...../...../.....2011.

Astfel, MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin organele de specialitate mai sus precizate, respectiv Direcția Generală Legislație Cod Fiscal și Direcția de Legislație în Domeniul T.V.A., opinează:

„O societate agricolă desfășoară activități economice în sensul art. 127, alin. (2) din Codul fiscal, fiind considerată persoană impozabilă, în sensul art. 127, alin. (1) din Codul fiscal.

Repartizarea producției obținute de adunarea generală a asociațiilor (...) în schimbul terenului adus în folosința societății, (...) conform art. 126, alin. (1) coroborat cu art. 127, alin. (1) și (2) și art. 128, alin. (5) din Codul fiscal, se consideră livrări de bunuri efectuate cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

Pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128, alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se determină conform art. 13, alin. (1), lit. c) din Codul fiscal”.

Aducerea în susținerea cauzei a argumentației potrivit cu care dispozițiile art. 128, alin. (5) din Codul fiscal, nu sunt aplicabile societății agricole petiționarei, - întrucât aceasta este înființată în baza Legii nr. 36/1991, situație în care relevant este raportul juridic stabilit între părți (contractul de societate) -, situație care ar excede dispoziției legale mai sus precizate, atâta timp cât respectiva prevedere legală nu face această diferențiere.

Organele de soluționare a cererii au luat act de existența la dosarul contestației a Referatului privind contestația formulată de societatea agricolă petiționară emis de organele de inspecție fiscală, potrivit cu care în motivarea cererii sunt invocate precizări care nu sunt edificatoare în cauză, - cu privire la faptul că societatea este înființată și funcționează în baza Legii nr. 36/1991, iar potrivit statutului societății pământul rămâne proprietatea privată a asociațiilor, situație în care produsele distribuite nu reprezintă un schimb de proprietate -, printr-o *interpretare proprie a aplicabilității* dispozițiilor art. 128 alin. (5) din Codul fiscal.

Astfel, chiar și în situația ipotetică în care argumentele petiționarei ar avea susținere – cu privire la neaplicabilitatea dispozițiilor art. 128 alin. (5) din Codul fiscal în speța dedusă judecătii -, documentele la care se face trimitere, respectiv Statutul societății, nu pot modifica dispozițiile specifice prevăzute la pct. 44, alin. (1) al art. 298 din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

ART.298

La data intrării în vigoare a prezentului Cod fiscal se abrogă:

[...]

44. Orice alte dispoziții contrare prezentului cod.

La sesizarea faptului că petiționara are înființată societate agricolă și funcționează în baza Legii nr. 36/1991 **și nu a Legii nr. 31/1991 privind societățile**

comerciale, este necesar a se reține că această dispoziție legală nu se referă la societățile comerciale.

În situația în care societatea agricolă petiționară ar fi dorit să se refere la Legea nr. 31/1990, sugerând faptul că dispozițiile art. 128, alin. (5) al Legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **ar fi aplicabile doar în situația societăților care sunt înființate și funcționează în baza Legii nr. 31/1990**, este de asemenea necesar a se reține că această ipoteză ar fi aplicabilă până la data 04 august 2006, când art. 128, alin. (5) al Legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, **din forma:**

ART. 128

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei societăți comerciale către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a societății, constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, [...]

a fost modificat de pct. 88 al Legii nr. 343 din 17 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006 – **în forma:**

ART. 128

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

Întrucât speța dedusă judecării se plasează temporar în intervalul **.....2011 –2012**, aplicabile sunt prevederile art. 128, alin. (5) ale Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, așa cum au fost modificate de pct. 88 al Legii nr. 343 din 17 iulie 2006, astfel încât societatea agricolă petiționară, în calitatea sa de *persoană impozabilă*, a distribuit către asociații săi bunuri din activele sale de natura cerealelor (grâu, orz, ulei), în schimbul terenului agricol dat în folosință, activitate care este *asimilată unei livrări de bunuri cu plată*, în condițiile în care aceasta a *dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă* producerii acestora.

În aceste condiții, cum din documentele care constituie dosarul cauzei aflat în soluționare nu se desprind alte elemente care să ducă la concluzia că nu au fost respectate dispozițiile legale în materie citate, și nici autoarea cererii nu aduce argumente și probe materiale de natură să combată constatările din actul administrativ fiscal atacat, urmează a se proceda la **respingerea ca neântemeiată** a contestației referitoare la acest capăt de cerere, pentru taxa pe valoarea adăugată în cuantum de **..... lei**.

Așa fiind, argumentele **de fapt** și **de drept** prezentate în susținerea contestației – analizate în limitele sesizării, potrivit dispozițiilor legale în materie -, nefiind de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin **Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F – TR din2012**, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Teleorman.

In ceea ce priveste punctul de vedere al autoarei cererii, care sustine ca in mod corect a procedat la acordarea produselor in cauza pe baza de borderouri, organul de revizuire nu poate retine aceasta argumentare deoarece reprezentantii AIF Teleorman au asimilat just operatiunea de acordare a bunurilor rezultate din exploatarea terenurilor asociatilor cu o livrare de bunuri, termenul de livrare avand corespondent termenul de facturare, de unde se retine ca operatiunea in speta intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata.

Referitor la invocarea de catre petenta a art. 21 pct. 4 lit. g). respectiv art. 7 pct. 12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, organul de solutionare constata ca articolul in cauza nu este incident spetei supusa solutionarii, aceste articole vizand impozitul pe profit.

2. In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Directia Generală a Finanțelor Publice Teleorman este investită să se pronunțe asupra măsurilor adoptate de organele de inspectie fiscala, avand ca rezultat stabilirea unui debit suplimentar in sarcina petentei, in conditiile in care aceasta nu prezinta motivele de fapt si de drept in sprijinul acestei cereri care vizeaza suma de lei.

În fapt, in ceea ce priveste TVA in suma de lei, aferenta lunii aprilie 2012 petenta nu prezinta argumentele de fapt si de drept in virtutea carora a formulat contestatie(neargumentand cererea in acest sens).

Totodata, este de retinut faptul ca in stabilirea acestei obligatii suplimentare de plata in suma totala de lei, organele de inspectie fiscala, au prezentat in titlul de creanta atacat considerentele de fapt si drept in virtutea carora au stabilit in sarcina petentei debitul suplimentar in cauza, respectiv faptul ca petentul: *a dedus TVA pe baza de documente ca nu indeplinesc conditiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA, respectiv pe baza unei facturi proforme din luna mai 2012, inregistrata in luna aprilie 2012, mentionandu-se faptul ca au fost incalcate prevederile art. 146 alin.(1) lit. a). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.*

In conditiile prezentate, organele de solutionare retin faptul ca prin neprezentarea motivelor de fapt si de drept in virtutea carora contestatoarea considera nelegal si netemeinic titlul de creanta la acest capat de cerere, autoarea cererii nu poate demonta sustinerile organelor de inspectie fiscala.

In situatiile de fata, organele de revizuire au avut in vedere vointa legiuitorului exprimata in dispozitiile art. 213 alin.(1) din Codul de procedura fiscala, republicata, cu moficiarile si completarile ulterioare, care impune ca analiza contestatiei sa se faca in raport de sustinerile partilor si de dispozitiile legale invocate de catre acestea.

De asemenea, este de retinut si faptul ca organul de solutionare nu se poate substitui contestatoarei in ceea ce priveste motivele fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

Astfel, neindeplinirea conditiei procedurale vizand prezentarea motivelor de fapt si de drept in sprijinul contestatiei, atrage imposibilitatea antamarii de catre organele de solutionare a fondului cauzei(in ceea ce priveste acest capat de cerere cu obiect suma de lei).

În drept sunt aplicabile dispozitiile art. 206 alin.(1) lit. c). si art. 213 alin.(1) si art. 217 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu

modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile Ordinului Președintelui ANAF nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (M.O. nr. 380/31.05. 2011), în care se prevede:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

[...]

c) **motivele de fapt și de drept;**

[...]

ART. 213

Soluționarea contestației

(1)[...] **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**

[...]

ART. 217

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) **Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**

[...]

*Ordinul Președintelui ANAF nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, (M.O. nr. 380/31.05. 2011);

[...]

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

[...]

11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

[...]

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

În virtutea argumentelor de fapt și de drept prezentate, **urmează să fie respins acest capăt de cerere din contestație ca nemotivat, pentru suma de lei, reprezentând TVA suplimentară de plată.**

*

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, Ordinului Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, **directorul executiv al DGFP Teleorman**

D E C I D E :

Art.1. Se respinge ca neintemeiată contestația formulată de **SA SAG**, cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru suma totală de lei, reprezentând TVA suplimentară de plată.

Art.2. Se respinge ca nemotivată contestația formulată de **SA SAG**, cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru suma totală de lei, reprezentând TVA suplimentară de plată.

Art.3. Prezenta decizie a fost redactată în 5 exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați;

Art.4. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art.5. Biroul Soluționare Contestații va aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

Director Executiv